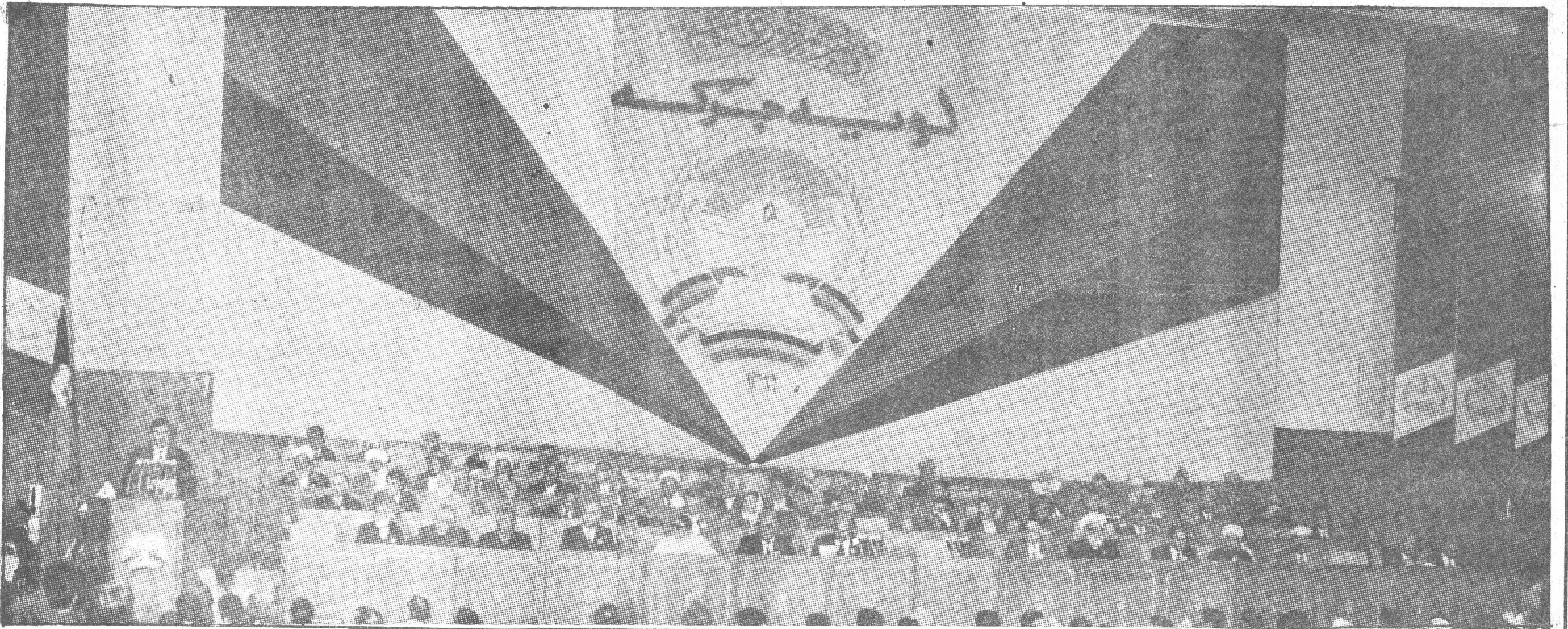

حقیقت انقلاب ثور

ارگان کمیته مرکزی حزب دموکراتیک خلق افغانستان

دوشنبه ۹ قوس ۱۳۶۶
Nov 30, 1987
سال هشتم شماره ۷۴
شماره مسلسل ۱۹۲۷
سال تا سیس ۱۳۵۹

عکاسی بابه خان

عکاسی ایراد پناه

لویه جرگه تاریخی مردم افغانستان گشایش یافت

متن بیانیۀ رفیق نجیب الله

ایمان و همپنان سا پر نیرو
های ارتجاع بین المللی در
امور داخلی ما آغاز مینماید
ما تا له های غم انگیز و گریه
های مادران، زنان و کودکان
را که شوهران، پسران و
فرزندان خود را در جنگست
برادر گشتی خو نین از دست
داده اند و میدهند، میشنویم.
لویه جرگه کار خود را در
شرایط تحکیم پرو سسه
مصالحه ملی که سازما نده
و میجر آن ج.د.خ.ا به خاطر
منافع تمام اتباع افغان نستان
می باشد، آغاز میکند. بسا
وجود مشکلاتی که در راه
استقرار صلح درخا نه ما به
وجود می آیند، یگا نه راه
مقول حل و فصل مسا یل
داخلی افغان نستان راه مذا -
کرات و دیا لوگ میا سی
نیرو های با هم مخالف
میا شد.

افغان نستان کشور جرگه
ها ست. جرگه ها از عشق
تاریخ با ستا نی و پر افتخار
وطن ما منشاء میگیرند.
جرگه ها همیشه شکل عفتوی
قبول شده مظهر اراده مردم
و اصل مشوره حکومت با
مردم در مورد مسا یل سراسر
سری ملی بوده و میباشند.
چنین ابراز نظر همگانی و
دستجمعی از دین مقدس
اسلام منشاء میگیرد. حضرت
محمد (ص) می فرماید:
(شما یکجا در باره هر
کاریکه به جامعه ارتباط می
گیرد، با همرهان خود مشوره
کنید.)
مردم ما نیز همیشه مطا بق

بسم الله الرحمن الرحیم
هموطنان عزیز، نمایندهگان
با اعتبار مردم افغان نستان!
همه ما را که دین سا لون
حضور داریم شور و شغف
عمیق و صمیمانه فرا گرفته
است. این مطلب برای هر کس
مفهوم است که ما در آستانه
بزرگترین حادثه تاریخی یعنی
تصویب اولین قانون اساسی
بعد از انقلاب قرار داریم که
کاملاً جوا یگوی مفا ه بنیادی
وطن ما و اراده مردم شریف
افغان نستان بوده و به نفس
استقرار صلح در مبارزه آنها
برای بشریت در سعاد ت
همگانی مسا علت خوا هد
کرد.

لویه جرگه گام دوم را نین
خواهد برداشت یعنی رئیس
دولت را انتخاب نموده و
مسو ولت در برابر سر -
نوا ست ملت و اجرای سلا
انحراف قانون اساسی
را به عهده او خواهد گذاشت.
لویه جرگه کار خود را در
زمانی آغاز میکند که وظایف
مشکل و پیچیده برای رسیدن
به کاروان ترقی بشریت که
ما خیلی از آن فاصله داریم
ارتقای سطح رفاهیت مردم
رنج کشیده ما، تامین شو -
قانی فر هنگ ملی و اسلامی
آنها و بالا بردن هر چه
بیشتر اعتبار وطن درخا نواده
خلق های سیاره ما در برابر
مردم افغان نستان قرار دارد.
لویه جرگه کار خود را در
شرایط مداخلات مسلحانه
متداوم با کستان و ایران،
امپریا لیزم ایالات متحده

رای گیری مورد تصویب
نمایندگان قرار گرفت.
در کار جلسه قبل از ظهر
لویه جرگه که جریا ن آن
مستقیماً از طریق رادیو افغان -
نستان انتشار یافت، رفیق
نجیب الله گزارش مفصّلی در
باره قانون اساسی جدید یعنی
قانون اساسی دموکراسی و
مصالحه ملی ارائه نمودند که
در هر قسمت با ابراز احساسات
سنت و کف زدنهای پیهم
نمایندگان لویه جرگه مورد
تائید قرار گرفت.

در ارتباط گزارش اساسی
لویه جرگه عبدالنواب دهقان
از ولایت بدخشان، بلبل شاه
رئیس کمیسیون مصالحه
ملی ولایت لغمان، رضوانقل
تمنارئیس اتحادیه پیشه وران،
نگارام نماینده متشبثین
خصوصی: سنا تور سنا بق
نور احمد ستانکزی، فردوس -
خات.

لویه جرگه گام دوم را نین
خواهد برداشت یعنی رئیس
دولت را انتخاب نموده و
مسو ولت در برابر سر -
نوا ست ملت و اجرای سلا
انحراف قانون اساسی
را به عهده او خواهد گذاشت.
لویه جرگه کار خود را در
زمانی آغاز میکند که وظایف
مشکل و پیچیده برای رسیدن
به کاروان ترقی بشریت که
ما خیلی از آن فاصله داریم
ارتقای سطح رفاهیت مردم
رنج کشیده ما، تامین شو -
قانی فر هنگ ملی و اسلامی
آنها و بالا بردن هر چه
بیشتر اعتبار وطن درخا نواده
خلق های سیاره ما در برابر
مردم افغان نستان قرار دارد.
لویه جرگه کار خود را در
شرایط مداخلات مسلحانه
متداوم با کستان و ایران،
امپریا لیزم ایالات متحده

توسط قاری برکت الله سلیم
آغاز گردیده و بعداً رفیق
نجیب الله ضمن صحبت
مختصری پیرامون اهداف
صلح خواهانه تصویر لویه
جرگه، انتخاب نمایندگان
لویه جرگه و نحوه کار آن روشنی
انداخته، پیشنهاد نمودند تا
معاونین رئیس لویه جرگه
و ارگانهای رهبری آن
انتخاب شوند.

جلسه دیروزی لویه جرگه که
تحت ریاست محترم عبدالر -
حیم هاتف به کار خود ادامه
داد، ابتدا آشنای لویه جرگه
در مورد بررسی و تصویب
طرح قانون اساسی جدید
افغان نستان، انتخاب رئیس
جمهوری افغان نستان
به اتفاق آراء مورد تائید
و تصویب نمایندگان قرار
گرفت و طرز کار جرگه بعد از

و روحانیون، اکادمیسین ها و
کاندیدان اکادمیسین ها،
نمایندگان ششورای
مشورتی اقتصاد،
قهرمانان افغان نستان، و
قهرمانان کار افغان نستان و
نمایندگان سازمان
های صله ملی و لایات و
مادال آن، نمایندگان سازما
نهای سیاسی، اتحادیه های
صنفی، اتحادیه کورپراتیف های
دهقانی، سازمان دموکراتیک
جوانان افغان نستان، اتحادیه
ژورنالیستان، انجمن نویسندگان
کان، اتحادیه هنر مندان،
شورای سراسری زنان
افغان نستان، انجمن حقوق دانان
اتحادیه پیشه وران، روسای
کمیته های اجرائیه جرگه های
ولایات و معادل آن، نمایندگان
شهرها، مراکز ولایات، ولسو -
الی ها و علاقه دار یها و نواحی.
اعضای کمیسیون تصویب شده
قانون اساسی و کمیته کار آن،
نمایندگان جرگه اقوام و
قبایل، جرگه کوچیان، جرگه
ملیت هزاره، شورای عالی علماء

لویه جرگه معینه با ستانی
کشور که در طول تاریخ
افغان نستان برای حل مسا یل
بزرگ ملی دایر گردیده است
بخطرات تصویب طرح قانون
اساسی جدید افغان نستان
و انتخاب رئیس جمهور کشور
و تحقق اهداف انسانی مشی
مصالحه ملی در جهت تامین
صلح و آرامش سر اسری در
کشور افغانیا دیروز در شهر
کابل پایتخت وطن محبوب ما
گشایش یافت.

درین جرگه تاریخی وبا
عظمت که در حیات سیاسی
اجتماعی مردم ما رویداد بسا
اهمیت و سر نوشت ساز
محسوب میشود شایسته ترین
نمایندگان مردم افغان نستان
از سراسر کشور شریکت دارند
که در ترکیب آنها اعضای
شورای انقلابی، اعضای شورای
وزیران، اعضای سترمحه،
اعضای کمیسیون عالی مصالحه
ملی، لوی خارتوال و معاونین،

عکاسی باختر

اشتراک کننده گسان لویه جرگه هنگام استماع گزارش

متن بیانیہ رفیق نجیب اللہ

میخواهند تا کشور ما بنام
میسور ی افغانستان یا دیگر
طرفی رای بد هند (تمام نام-
نדה)ان اعتبار نامه های خود
را بپسند نمودند و این مساله برای
توافق آراء تصویر نموده
در وقت نظر خواهی عامه
برای مردم طرح قانون اساسی
شماره ۱ تلاش نمودند تا برای
کم های خود را مطرح نمایند
لیکن از این مسایل که هیچگونه
اساسی و واقعی نداشته اند
اصطلاح (خطر دین اسلام)
تفرض حقوق مسلمانان در
افغانستان ، میباشد .

ابند نمودند و این مسأله را به اتفاق آراء تصویب نمودند (در وقت نظر خواهی عامه بر این طرح قانون اساسی ششمان تلاش نمودند تا بر سر هر آیه خود را مطرح نمایند که از این مسائل که هیچگونه اساس واقعی ندارد مستثاله اصطلاح (خطر دین اسلام) نقض حقوق مسلمانان درغانستان، میباشد.

لویه جرگه ۱۱۲۶ بنیانگذار دولت افغانستان مستقل

احمد خان برگزیده مردم

داشتند از جایش برخاست و گفت:

لحظه یی بمن اجازه بدهید، بعد از جلسه خارج شد، همه اعضا یکی به سوی دیگر با تعجب نگاه میکردند، خاموشی جلسه را فرا گرفته بود و به انتظار مرد روحانی دقیقه شکاری میکردند، قلب هادرسینه ها می تپیدند، که چه کسی از میان آنها باحیث شاه انتخاب خواهد شد، تا آنکه انتظار همه بسر رسید و مرد روحانی در حالیکه خوشه سبز گندم در دست داشت وارد جلسه شد و خطاب به اعضای جلسه گفت:

فرزندان عزیزم، روساؤ خان های محترم! من در این ملت چند روز که در جلسات حاضر بودم، همه چیز را بطور دقیق شنیده ام و نتیجه گیری های من کرده ام، میدانم که شماخواهان یک حکومت مستقل

ملی هستید، و این سخت گیری های تان در این مدت قابل برآین است تا شخصی را برگزینید که کشور را از آشوب ها، از وضع اقتصاد ضعیف و وضع درهم و پرم نجات بدهد، من از میان شما کسی را انتخاب خواهم کرد که توانایی و درایت این را دارد که کشور را از بیات و تاریکی بکشاند، این مرد در میان شماست و من در این چند روز او را به طور دقیق مطالعه کرده ام، شخصیت او ام و حلیم، اگر چه عمرش ۴۵ سال تجاوز نمی کند اما به حقار میتواند از عهده این امر بزرگ بدرشود، کسی را

جلسه امروز بسیار به درازا کشید و ای باز هم مانند روز های گذشته نتیجه یی به دست نیامد، تا بالاخره همه فیصله بعمل آوردند که شخصیتی محترم و با نفوذ این جلسه شخصی را از میان این همه انتخاب نماید و ما همه البته رای او را محترم میشماریم و دست بیعت میدهیم.

همه چشم ها متوجه مردی روحانی که به گوشه یی نشسته بود گردید، در این هنگام حاجی جمال خان از جایش برخاست و خطاب به صابرشاه کابلی بسر محترم لایخوار که به هیچ یک از قبایله اعضای شامل جرگه ارتبا نداشتند علاوه بر آن تمام مردم به او احترام زیاد دارند

صلاحت میبیم هر کسی را که انتخاب میکنند، ما او را میبیزیریم. همه بایک صلح سخنان او را تایید کردند. صابر شاه مرد روحانی و محبوب که همه به او ارادت

گذاشتند و هر کس بی کار خود روان شد. در خانه ها در میان مردم از جریان جرگه سخن ها بود مردم با مسرت از این عمل استقبال میکردند به خاطر اینکه بعد از گذشت سالها، مشران آنها، شاه آینده افغانستان را انتخاب میکنند، خوش بودند از اینکه صاحب اختیار میشوند و خود سر نوشت خویش را تعیین میکنند. روز دوم جرگه فرا رسید، باز هم اعضای جرگه در مزار شیر سرخ گرد آمدند، جرگه ساعت ها دوام کرد اما موقعی مینی بر انتخاب شاه میسر نمیشد، اگر چه تعداد زیاد میباشید، حاجی جمال خان رئیس قوم محمذایی نظر داشتند اماده دیگر موافقت نشان نمیدادند، هر یک از قبایل آرزو داشتند

روز دوم جرگه فرا رسید، باز هم اعضای جرگه در مزار شیر سرخ گرد آمدند، جرگه ساعت ها دوام کرد اما موقعی مینی بر انتخاب شاه میسر نمیشد، اگر چه تعداد زیاد میباشید، حاجی جمال خان رئیس قوم محمذایی نظر داشتند اماده دیگر موافقت نشان نمیدادند، هر یک از قبایل آرزو داشتند

شده، خانها و اشخاص بر جسته قبایل نیز گرد آمدند، همه دور هم نشستند و لحظه بعد جرگه آغاز شد. نورمحمد خان غلجایی از گوشه یی با صدای نسبتاً بلند همه را مخاطب قرار داده گفت:

روسا، خانها و مشران محترم! حالا روزیست که ما باید زمامدار خود را انتخاب کنیم شخصی را انتخاب کنیم که ممبر واداره کننده واقعی کشور باشد، تا اکنون به نسبت نداشتن یک زمامدار افغان از هم متفرق شده اید، و در این مدت متحمل خسارات بزرگی گردیده اید و در طول مجادلات در ایران، هرات، قندهار و اطراف آن مشکلات داخلی وطن ما بسیار زیاد شده است، بعد ازین به خاطر آرامی و آبادی وطن باید اتحاد و اتفاق داشته باشیم و با هم ستی یکدیگر بار اسارت ز ما نه ها را از شانه های خود دور کنیم، اختیار و این را بدست خود بگیریم و این

وطن را نظم بدهیم، به همین خاطر اینجا جمع شده ایم و از میان خود کسی را که شایسته زمامداری میدانید انتخاب نمایید. زمانیکه سخنان نور محمد خان غلجایی به پایان رسید، همه با هم به مباحثه و مناقشه پرداختند، بعضی پیشنهاد ها بنا بر دلایلی پذیرفته نمیشد، اقوام و قبایل مختلف شامل جرگه هر کدام رئیس خود را به حیث شاه پیشنهاد میکردند اما توسط عده یی از اعضای جرگه رد میگردد. صحبت ها به درازا کشید اما هیچ نتیجه نداد، بناء جلسه امروز را به فردا

تفاوتی نبود. همه نگران به نظر میرسیدند. ناگهان صدای شکران از دوردست شنیده شد. همه به سوی آنجا دویدند. در آنجا مردی با لباس فاخر و تاج در دست، ایستاده بود. او با صدای بلند خطاب به حاضرین گفت: «من به شما عرض دارم که این جلسه باید به سرانجام برسد. من به شما پیشنهاد میکنم که یک نفر را به عنوان شاه انتخاب کنید. این کار برای ما بسیار مهم است. من به شما عرض دارم که این جلسه باید به سرانجام برسد. من به شما پیشنهاد میکنم که یک نفر را به عنوان شاه انتخاب کنید. این کار برای ما بسیار مهم است.»

باید گرفته شود. لطفاً به شیواری دستور بدهید که شیو را آماده باش بنواز.

همه با تعجب به احمد خان نگاه میکردند که عطف او از این کار چیست؟ چه میخواهد بکند. پژواک صدای شیوور همه را فرا گرفت، عساکر از جادر ها با عجله بیرون شدند و لحظه یی بعد سپاهی لشکر با سیر ها، نیزه ها و سیلوا هادلشت راپر کرد، نورمحمد خان به احمد خان گفت: همه جمع شده اند.

احمد خان از خرگاه بیرون شد و به سوی قشونیکه گرد آمده بود روان گردید و بادیگر فرماندهان در بلندی قرار گرفت، نگران به جمعیت عساکر نگاه میکرد، همه چشم ها به قشو پالای نیرومند او که لباس جنگی به تن داشت دوخته شده بود و همه منتظر بودند تا بلند کند

فرماندهان قوای ابدالی و از یکی چه چیز را به آنها خواهد گفت، همه غرق این فکر بودند که ناگهان صدای رسا و نافذ احمد خان بلند شد:

دلاوران افغان! حتما این را نیتانید که چرا شما را جمع کرده ایم؟ میخواهم موضوع بسیار مهمی را به شما بگویم. اول باید من یک چیز را بدانم و آن اینکه، با ازین رفتن نادر افشار، شما چرا قشون خود را ترک

نمیکند؟ آیا شما آن دلاوران جنگجو نیستید، که از شجاعت و نیروی تان دشمنان در ایران، هند و بسا جا های دیگر به زانو در آمدید و امروز که سر نوشت کشور تان مطرح است و به جای اینکه با این نیروی عظیمی که دارید از خاک تان دفاع کنید، قشون را ترک میکنید. شما میدانید که هیچوقت افغان ها پشت به دشمن نکرده اند و من یقین دارم که شما نیز باین بی

ننگی تن در نمیدهید، ما تصمیم گرفته ایم که به قندهار برویم و در آنجا مردم باید پادشاه خود را انتخاب کنند.

اگر شما متفرق شوید میدانید که چه میشود؟ آنوقت دشمن از این کار شما استفاده کرده و خاک تان بدست بیگانگان می افتد، آيا شما این را قبول دارید؟ سخنان احمد خان چنان بر عساکر نفوذ کرده بود که ناگهان دل دشت و دمن را غریو عساکر بر خاست و همه با یکصدا گفتند:

نه، نه... فردای آنروز هنگام سپیده دم لشکر نیرومندی در حدود شانزده هزار تن سواره نظام و پیاده چون سیلاب خروشان به حرکت آمده، صدای سم سپاه و گام های عساکر گویی زمین را میلرزاند، همه با سیما های شادو خندان طی منزلت میکردند و میرفتند تادر دیار قندهار شاهد بر تخت نشستن شاه افغان با شند در اذهان همه سوالات گوناگون وجود داشت که شاه آینده شان چه کسی خواهد بود. قشون با سرعت گام بر میداشت انگار میخواستند زودتر به قندهار برسند و زودتر سر نوشت

فرای آنروز هنگام سپیده دم لشکر نیرومندی در حدود شانزده هزار تن سواره نظام و پیاده چون سیلاب خروشان به حرکت آمده، صدای سم سپاه و گام های عساکر گویی زمین را میلرزاند، همه با سیما های شادو خندان طی منزلت میکردند و میرفتند تادر دیار قندهار شاهد بر تخت نشستن شاه افغان با شند در اذهان همه سوالات گوناگون وجود داشت که شاه آینده شان چه کسی خواهد بود. قشون با سرعت گام بر میداشت انگار میخواستند زودتر به قندهار برسند و زودتر سر نوشت

فرای آنروز هنگام سپیده دم لشکر نیرومندی در حدود شانزده هزار تن سواره نظام و پیاده چون سیلاب خروشان به حرکت آمده، صدای سم سپاه و گام های عساکر گویی زمین را میلرزاند، همه با سیما های شادو خندان طی منزلت میکردند و میرفتند تادر دیار قندهار شاهد بر تخت نشستن شاه افغان با شند در اذهان همه سوالات گوناگون وجود داشت که شاه آینده شان چه کسی خواهد بود. قشون با سرعت گام بر میداشت انگار میخواستند زودتر به قندهار برسند و زودتر سر نوشت

فرای آنروز هنگام سپیده دم لشکر نیرومندی در حدود شانزده هزار تن سواره نظام و پیاده چون سیلاب خروشان به حرکت آمده، صدای سم سپاه و گام های عساکر گویی زمین را میلرزاند، همه با سیما های شادو خندان طی منزلت میکردند و میرفتند تادر دیار قندهار شاهد بر تخت نشستن شاه افغان با شند در اذهان همه سوالات گوناگون وجود داشت که شاه آینده شان چه کسی خواهد بود. قشون با سرعت گام بر میداشت انگار میخواستند زودتر به قندهار برسند و زودتر سر نوشت

فرای آنروز هنگام سپیده دم لشکر نیرومندی در حدود شانزده هزار تن سواره نظام و پیاده چون سیلاب خروشان به حرکت آمده، صدای سم سپاه و گام های عساکر گویی زمین را میلرزاند، همه با سیما های شادو خندان طی منزلت میکردند و میرفتند تادر دیار قندهار شاهد بر تخت نشستن شاه افغان با شند در اذهان همه سوالات گوناگون وجود داشت که شاه آینده شان چه کسی خواهد بود. قشون با سرعت گام بر میداشت انگار میخواستند زودتر به قندهار برسند و زودتر سر نوشت

فرای آنروز هنگام سپیده دم لشکر نیرومندی در حدود شانزده هزار تن سواره نظام و پیاده چون سیلاب خروشان به حرکت آمده، صدای سم سپاه و گام های عساکر گویی زمین را میلرزاند، همه با سیما های شادو خندان طی منزلت میکردند و میرفتند تادر دیار قندهار شاهد بر تخت نشستن شاه افغان با شند در اذهان همه سوالات گوناگون وجود داشت که شاه آینده شان چه کسی خواهد بود. قشون با سرعت گام بر میداشت انگار میخواستند زودتر به قندهار برسند و زودتر سر نوشت

صبح یکی از دور های سال (۱۱۶۰ هـ) قوماندان عمومی سپاه نورمحمد خان غلجایی در بین خرگاه اینسو و آنسو قدم میزد. آثار تشویش و اضطراب در چهره اش نمایان بود، قوماندانان دیگر نیز در بین خرگاه نشسته بودند. همه نگران به نظر میرسیدند. نگاه ها همه متوجه قوماندان عمومی بود. انگار همه آرزو و امید شان را در او میدیدند. ناگهان نور محمد خان لحظه یی توقف کرد، سپس رو به سوی یکی از افسران نمود و گفت:

برو به احمد خان بگو، که با او کار مهمی دارم، یکبار بیاید. مرد از خرگاه بیرون رفت. یکتا از افسران رو جا نسب نورمحمد نموده گفت:

حالا چه باید کنیم. یکی پیدا نمیشود که راه و چاره این مشکل را بپا کند؟ هر قدر ناخیر صورت بگیرد رفته رفته جادر ها از عساکر تهی خواهد شد.

نور محمد خان گفت: من هم در این اندیشه ام، دنبال احمد خان قوامانم قشون ابدالی به همین خاطر فکر فرستادم، تا بیاید، من هر قدر فکر کردم راه جلوگیری از هم پاشیدن قشون را نیافتم، احمد خان شخصاً با درایتیست و قوماندانان نیست. باتدبیر، شجاع و با حزم کار دانی و لیاقت احمد خان تان حدی است که بار هانادر شاه در محضر در باریان و اعیان دولت میگفت: در تمام ایران، توران و هند کسی را معادل کفایت و استعداد احمد خان ندیده ام، حالا لحظه یی صبر کنید تا او بیاید.

چیزی نگفته بود که صدای سم اسپان شنیده شد و لحظه بعد جادر خرگاه بالا رفت و احمد خان داخل خرگاه شد. قوماندانان و افسران به جاهای شان ایستادند، نورمحمد خان غلجایی به استقبالش شتافت و دستان نیرومند احمد خان را با دستان خویش فشر د و گفت:

سلام احمد خان، بسیار مانده نباشی، ما ترا به یک کار مهمی به اینجا زحمت داده ایم، که سر نوشت همه یی ما با آن مربوط است. میبینم که بعد از مرگ نادر شاه، نزدیک است که سپاه ما از هم متلاشی شود، عساکر بی اعتنا شده اند و قشون را ترک میکنند. نمیدانم جلو گیری از آن چگونه خواهد شد من هر قدر کوششیم راه و چاره یی به خاطر جلوگیری از آن نیافتم.

احمد خان به اندیشه فرو رفت، با چشمان ناخنش هر افسر و قوماندان را از نظر گذراند. همه به او مینگریستند تا راه نجات و چاره این امر را از او بشنوند. احمد خان در طول خرگاه گام میزد و در دریای افکارش غوطه ور بود، اوبه این می اندیشید که برای عملی کردن آرزو های بزرگش بخاطر آینده کشور و مردمش چه کاری را باید انجام بدهد، او تصمیم گرفت تا تعیین شدن یک زمامدار افغان، این قوت متفرق نگردد...

بالاخره پس از وقفه یی طولانی به نور محمد خان گفت:

واقعا یی اعتنایی و علم اطاعت عساکر قابل اندیشه است. به هر قیمت کمیشود جلو این از هم پاشیده گی

صاحب کینه غفور

لویه جرگه ها در سیمای تاریخ کشور

فیر خیب سیمای نویسی شورای فر گزی جرگه ها

مردم با کنهاده و وطنپرست و مسلمان افغان همیشه به طریقی امور زده کسی و منتظری و حل پرا پلم های وطنی خویش از خود رسم و روا چیا، عنعنات و مقررات پسندیده داشته و دارند که جرگه ها و لویه جرگه ها یکی از این عنعنات پسندیده میباشد.

جرگه ها در افغانستان از زمان آریایی ها بحیث یک عنعنات پسندیده به با پهریراث مانده است. آریایی های قدیم دو نوع جرگه داشتند که یکی بنام سیمیا (عوام) و دیگر آن بنام سیمیتی (عیان) یاد میشد که تمام مسائل و وقت از طریق این دو جرگه حل میشدند.

جرگه سیمیا یا عوام در داخل قبیله مسائل مربوط به ده و قریه را حل می کردند همچنان که خواست هر دم یک جای مورد احترام در اطراف ده و قریه بخاطر تدویر جرگه ها تعیین میگردد و در آنجا جمع میشدند.

جرگه اعیان هم جرگه قبیله یی بود درین جرگه هر کسی اشتراک کرده نمیتوانست درین جرگه تنها بزرگان، متنفذین و اعیان قبایل

شرکت میکردند که در سرود های دیکویدا هم درین مورد مطالب موجود است و بدین ترتیب عنعنات جرگه از آن زمان به بعد از یک نسل به نسل دیگری انتقال یافت.

نخستین لویه جرگه در سال ۱۷۹۹ به ابتکار میرو یس خان هوتک در قندهار به خاطر تنظیم میازات مردم علیه ظلم و استبداد دولت صفوی تدویر گردید، اهمیت بزرگ تاریخی دارد.

دو مین لویه جرگه در سال ۱۷۴۷ در زیارت شیر سرخ قندهار تدویر گردید. درین لویه جرگه بزرگان و روحانیون تمام اقوام، قبایل و ملیتها با هم گرد آمده بودند. از طرف جرگه به صابر شاه کابلی شخصیت روحانی صلاحیت داده شد. بود که شاه را پیشنهاد نماید، در جرگه تاریخی متذکره احمد خان به اتفاق آراء به بحیث شاه انتخاب گردید و در نتیجه تصمصم این لویه جرگه اساس دولت افغانستان مستقل نهاده شد.

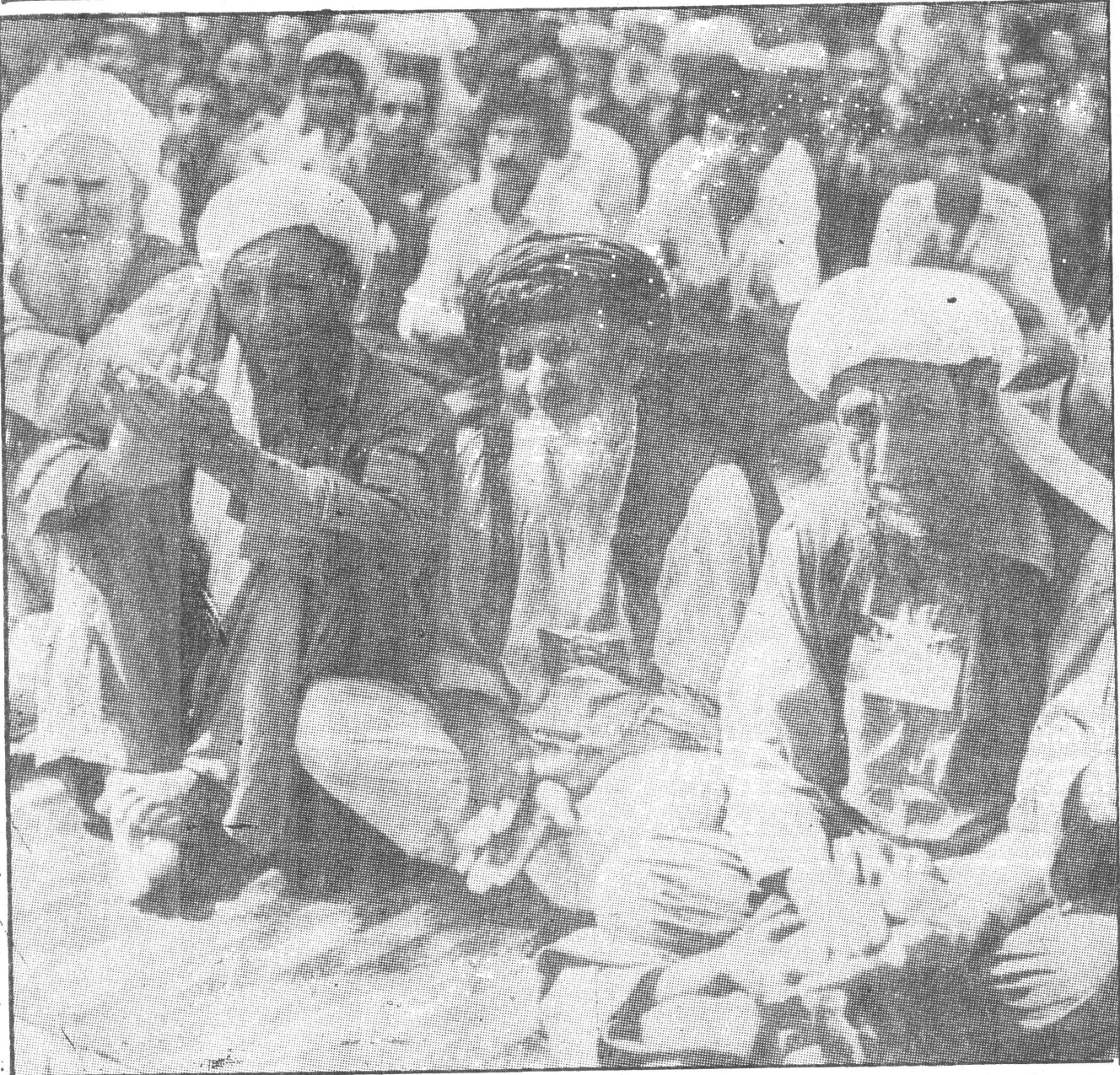
همچنان سه لویه جرگه دیگر در دوران غازی امان - الله خان تدویر گردید، فیصله های مهم و با اهمیت را اتخاذ نمود درین لویه جرگه های سوس تمام امور اقتصادی و اجتماعی بررسی گردید و از طرف هم با اتحاد شوروی یک عهد کشور های دیگر روابط دیپلوماتیک دولت مستقل افغانستان تأیید و تصویب گردید.

ایکده در دوران غازی امان - الله خان تدویر گردید، فیصله های مهم و با اهمیت را اتخاذ نمود درین لویه جرگه های سوس تمام امور اقتصادی و اجتماعی بررسی گردید و از طرف هم با اتحاد شوروی یک عهد کشور های دیگر روابط دیپلوماتیک دولت مستقل افغانستان تأیید و تصویب گردید.

افغانستان

لویه جرگه مرجع اتفاق نظر نماینده گان مردم افغانستان میباشند. درین

مردم با استفاده از غنچه پسنیده جرگه ها مشکلات خویش و حل و فصل مینمایند.

ترکیب لویه جرگه کنونی ج.د.ا.

در لویه جرگه تاریخی و با عظمت که امروز در شهر کابل تدویر یافته است اعضای شورای انقلابی ج.د.ا. اعضای شورای وزیران ج.د.ا. اعضای سر محکمه ج.د.ا. اعضای لوی خارتوالی ج.د.ا. و معاونین آن. اعضای کمیته اجرا لویه جرگه ملی ج.د.ا. روسای جبهه ملی ج.د.ا. و روسای معادل آن. روسای کمیسیون مصالحه ملی ولایات و معادل آن. نمایندگان گانی از احزاب سیاسی. اتحادیه های صنفی. اتحادیه کوربا. تبه های دهقان. کمیسیون اتحادیه زور نا لیستان. انجمن نو پسنده گان اتحادیه هنر مندان. شورای سراسری زنان افغانستان. انجمن حقوق فدائیان. اتحادیه پیشه وران ج.د.ا. اعضای کمیسیون عالی مصالحه ملی. روسای کمیته های اجرا لویه جرگه های ولایات و معادل آن. نمایندگان گان شهرهای مراکز ولایات و معادل آن. اعضای کمیسیون تسویه قانون اساسی. کمیته کاران. نمایندگان گان جرگه اقوام و قبایل ج.د.ا. نمایندگان گان جرگه کوچیان. نمایندگان گان جرگه ملیت هزاره. نمایندگان گان شورای عالی غاما و روحا. نیون ج.د.ا. اکادمیسین هاو کاندیدان اکادمیسین. نمایندگان شوروی مشورتی اقتصادی ج.د.ا. قهرمانان ج.د.ا. و قهرمانان کارج.د.ا. نمایندگان گان قوای مسلح ج.د.ا. و نمایندگان گان جرگه های ولسوالی ها و علاقه داری ها اشتراک دارند.

لویه جرگه ۱۰۸۸۰۵۱۰ ش.د. زمان میرویس نیکه

بعد از سقوط دولت شوروی و ناپدید شدن هر اتو املاشی شدن و حدت ملی. زمینه برای تعرض صفویان ایران بر افغانستان مساعد گردید و دولت صفوی ایران با یکبار بردن روس تفرقه اندازی و دامن زدن به تعصبات مذهبی پیوسته به قدر خود می افزود. گرگین نماینده سیاسی آن دولت در قندهار از هیچ نوع ظلم و تجاوز با لای افغانستان دریغ نکرده و رزید. لذا و طری پرستان افغان در صدد از پا درآوردن گرگین شدند و دست به تدویر جرگه های ملی زدند تا به وسیله آن سرنوشت خود را به دست خودشان تعیین نمایند.

بدین ترتیب تدویر نخستین لویه جرگه ملی در سال ۱۰۸۸ به ابتکار میرویس خان هوتک و یارانش در تاریخ کشور مایشمار میروید. این جرگه به رهبری میرویس خان توانست نقش مؤثری را در حیات اجتماعی و سیاسی جامعه ما بازی نماید و به این طریق هسته اولیه حکومت ملی در افغانستان را با مساعی بیگانه و وطن پرستانه میرویس خان و همکارانش به میان آمد.

در سومین جلسه این جرگه بزرگ ملی و تاریخی تصمیم اتخاذ شد. که کرگین با قسطنطنیه آن یکجا مصوم گردند و حکومت آزاد ملی تا سیس گردد. درین جرگه و ظایف رهبران و قبایل مربوط آنجا تعیین شد تا برای حفاظت از استقلال و مقابله با هرگونه پیش آمد نظامی دولت صفوی اقدام کنند. خصوصیت بارز این جرگه تاریخی آن بود که نمایندگان تمام اقوام و قبایل و ملیت ها اعم از پشتون، تاجیک، هزاره، ازبک و بلوچ بجهت یک نیروی واحد ملی در آن اشتراک داشته و مقرراتی را تصویب نمودند.

لویه جرگه ۱۱۲۶ ش.د. زمان احمد خان ابدالی

باسقوط دولت هوتکی ها بار دیگر دست تسلط دشمن بر سر زمین افغانستان دراز گردید و نادر افشار شهر هرات، فراه، قندهار و غیره را به تصرف خود درآورد و به عزم تسخیر هندوستان کمر بست. نادر به منظور فتح هند عده ای از افغان ها را شامل اردوی خود نمود که در زمره آنها احمد خان پسر زمان ابدالی که جوان رشید و با شجاعت بود نیز وجود داشت. از آنجا یکبار افغان ها خاطرات تلخ استبداد و بیدادگری های کرگین نماینده دولت صفوی را فرا موش نکرده بودند، در صدد از پا درآوردن او در بودند. به این اساس نمایندگان تمام اقوام، قبایل و ملیت ها اعم از پشتون، تاجیک، ازبک و هزاره به رهبری نور محمد غلجایی و احمد خان ابدالی به طرف قندهار حرکت کردند و تصمیم تدویر لویه جرگه را به خاطر تعیین سرنوشت کشور اتخاذ نمودند. این لویه جرگه در سال ۱۱۲۶ در عمارت هزار شیر سرخ در دای خل قلع نظامی نادر آباد تدویر گردید. جلسات آن مدت نه روز دوام کرد و به یروز نهم جلسه احمد خان ابدالی توسط صابر شاه کابلی که از جانب جرگه موظف شده بود، با گذاشتن خوشه گندم بر دستار احمد خان او را شاه افغانستان نامزد نمود. این جرگه شاه ملان جرگه را به اتفاق آرا به حاکمیت افغانستان تعیین کردند. این جرگه نقش مؤثری را در تاریخ سیاسی و اجتماعی افغانستان و در تحکیم و تنظیم دولت ابدالی و اداره آن بازی نمود.

دولت ابدالی در افغانستان که محصول مباحثات و مذاکرات جرگه ملی و تاریخی ۱۱۲۶ شیر سرخ میباشند از ۱۱۲۶ تا ۱۲۲۲ هجری قمری مدت نود و شش سال دوام نمود که قسمتی ازین تاریخ خصوصاً عصر احمد شاه درانی ملو از افتخارات تاریخی و ملی بود و قسمت دیگر آن را نفاق داخلی، خانه جنگی ها و کشمکش های شهنشاه گان سمنواری و افغانستان تشکیل میداد که این عوامل زمینه را برای مداخله انگلیس ها در امور داخلی افغانستان فراهم ساخته و عواقب بس ناگوار و دردناک را برای مردم ما به بار میافزاید.

لویه جرگه زمان جنگ اول جهانی

این لویه جرگه که به تعداد پنجاه و چهار نفر نماینده مردم در آن شرکت داشتند به تاریخ ۱۲۹۶ ش.د. در قصر سلام خانه در شهر کابل تدویر گردید. درین جرگه نمایندگان تمام ملیت ها، اقوام، قبایل و نمایندگان روحانیون، علما و موسسات ملکی و نظامی اشتراک نمودند. در جرگه در باره احوال و اوضاع سیاسی جهان و ورودیدات جنگ جهانی اول بحث و مذاکره به عمل آمده و فیصله گردید که افغانستان سیاست بی طرفی و عتدلی خود را حفظ کند. سراج الاخبار این موضوع را در شماره چهارم همان سال چنین نشر و با اطلاع عامه رسانید: «به همه اهالی افغانستان اعلان میگردد که روش حکومت متبوعه ما درین جنگ عموماً سراسری اروپا بیطرف و غیر جانبدار میباشند، یعنی با هیچ یکی از دولت های بیگانه با هم دیگر خودشان به جنگ در میافتند به هیچ وجه منوالر چه مشارکت ندارند، به هیچکدام از دولت های محاربه نه امداد مالی و نه امداد عسکری میکنند و بر ملک هیچ یک از دولت های متحارب تجاوز نمی ورزد، اما این شرط تا به وقتی اعتبار دارد که از طرف آنها نیز بر منافع خصوصیه دولت افغانستان تجاوز وقوع نیاید».

مارسم و رواج، زنده گی مشترک، برادری، تفاهم نیک با یکدیگر و صلح و دوستی را از نیاکان خویش به ارث گرفته ایم.

سنت پرافتخار

تمام اعضای جرگه آزادانه میتوانند در حل مسایلی ملی و اجتماعی سهیم شوند و اظهار رای نمایند در حقیقت جرگه های ملی در جامعه ما مثل اراده مردم مامیباشند. آنچه بر ارزش و اهمیت این جرگه ها در طول تاریخ حیات سیاسی و اجتماعی مردم ما میافزاید همانا جنبه های تطبیقی و عملی دساتیر این جرگه ها است که بدون تعلل عملی میگردد. این راهم باید متذکر شد که این چنین جرگه ها نه تنها مشخصه اقوام قبایل و ملیت پشتون ساکن افغانستان، بوده بلکه در بین سایر اقوام قبایل و ملیت های با هم از یکجا، بلوچ ها و ترکمن ها نیز با انواع و اشکال مختلف و خاص وجود داشته و در سطوح مختلف حسب ضرورت زمان دایر میگردد، علاوه بر جرگه های ملی که تصاویر و دساتیر شان حیثیت و ثقیله و قانون را داشته و تعمیل آن بر فرد افغان فرض ملی شمرده می شود. به صورت عموم اقوام و قبایل ساکن کشور ما دارای

اجتماعی و رژیم های دولتی و تغییراتی در سطح تکامل فرهنگی آن رخ میدهند، تغییراتی که ناچار در جهت بفرنج شدن، یعنی در سمت تکامل است ولی یکی از ویژگی های بارز اجتماع و ملی یعنی جرگه مقام خویش را در حیات اجتماعی و سیاسی مردمان حفظ نموده است. با انکشاف حیات اجتماعی در افغانستان قدیم و استقرار نظام سیاسی زمینه تشکیل اجتماعات هر چه بیشتر گسترش یافت. به همین منظور است که جرگه ها یا مجالس محلی بنام های سبیتی و سپیبه که نه تنها هسته تشکیل اجتماعات در سطح محل بود بلکه بر حسب ضرورت زمان که در جهت حل مسایل مهم حیات اجتماعی نقش افرزند و تاریخی را بازی مینمودند به میان آمدند، این جرگه هاو مجالس ملی عنصر عمده تبارز و انکشاف حیات سیاسی و اجتماعی در جامعه قدیم افغانستان گردید. و این سنت دیرینه و غنچه پز ارزش تا امروز در جامعه ما مقام ارجمندی دارد و یکی از ممتازات عمده دموکراسی

مفکوره ایجاد و تدویر جرگه های ملی در تاریخ پرشکوهِ مینما سابقه و پیشینه تاریخی دارد که در حیات اجتماعی و سیاسی مردم ما از زنده و درخور اهمیت بوده و یکی از آن میزبان اجتماعات است که طی هزاران سال مقام خویش را در روند تکامل جامعه ما حفظ نموده است. این غنچه ملی و رسم دیرینه درازنای سالها، هر چه بیشتر غنا یافته است. در رابطه به نقش جرگه های ملی در حیات مردم افغانستان باید گفت که یکی از مسایل مهم حیات اجتماعی که طی هزاران سال به شکل غنچه ملی و تاریخی و نهایت مؤثر یعنی از همان نخستین دوران انسجام و انتظام حیات اجتماعی و تشکیل سازمان ها، منظم اجتماعات و سیاست وجود داشته است همانا رسم تدویر جرگه ها می باشد. شکی نیست که یک جامعه طی هزاران سال بلا تغییر نمانده، تغییراتی در افکار و شیوه تولید و مناسبات تولیدی آن، تغییرات در صورت تبتیعی

سرزمین جرگه ها

جامه مردم در باره سر نوشت خویش و کشور خویش تصمیم میگیرند

لویه جرگه سال ۱۳۰۱

امیرامان الله خان با طرح قوانین و اصلاحات اداری، دولت را از چار چوب استبداد و مطلقیت که میراث دوره گذشته بود تا حدود زیادی رهایی بخشید، در سال ۱۳۰۱ نخستین نظامی را که اساسی افغانستان به منظور تأمین رفاه عامه طرح و تصویب نماینده گان ملت رسید.

درین نظامی و جابجایی و وظایف دولت در برابر مردم و از مردم در برابر دولت واضح ساخته شد. به منظور تصویب مواد مندرج قانون مذکور و شرکت مردم در مسایل مهم، ضرورت به میان آمد تا لویه جرگه نماینده گان مردم دایر گردد. به این ترتیب لویه جرگه در سال ۱۳۰۱ به اشتراک هشتصد و هفتاد و نماینده در شهر جلال آباد دایر گردید، جرگه مذکور جلسات خود را پیرامون بحث بر مسو د نظامی اساسی در فضای کاملاً آزاد و با در نظر داشت منافع ملی ادا می داد و آنرا یک گام سودمند در حیات اجتماعی مردم مانتلقی نمود. زیرا در تاریخ افغانستان نخستین بار بود که دولت طرح نظامی اساسی را به مناسبت قانون اساسی کشور در معرض شور و بحث نماینده گان قرار میداد.

جنگ دوم جهانی و لویه جرگه افغانستان

جنگ دوم جهانی که توسط فاشیسم شعله ور گردید، در ظرف دو سال تمام اروپا را فرا گرفت و خطرات آن تمام جهانی را تهدید میکرد و بیم آن وجود داشت که تمام دست آورد های بشریت را منهدم کند.

دولت های فاشیستی و ملیت رستی تلاش میکردند تا افغانستان را به تخته خیز تجار و کارگیرند، جوامع هنری به خاطر توسعه نفوذ فاشیسم فعالیت گسترده را سازمان داده بودند که کشور را رانیز در بر گرفت.

در چنان موقع حساس تاریخی لویه جرگه مردم افغانستان تدویر یافت. تا پیرامون موضوعی افغانستان نسبتاً در رابطه به جنگ تصمیم اتخاذ کند. فرمان تدویر لویه جرگه مبنی بر بحث و مذاکره پیرامون سیاست افغانستان در مورد جنگ دوم جهانی به تمام ملیت ها، اقوام و قبایل کشور صادر گردید. پس

وصول فرمان نماینده گان انتخاباتی مردم به منظور اشتراک در لویه جرگه ملی کابل گردیدند. لویه جرگه به اشتراک یک هزار و سیصد و بیست و چهار نفر در قصر سلام خانه تدویر گردید. در جرگه پیرامون موضوع سیاسی جبهه نو افغان

نسبتاً و تصامیم دولت در زمینه موقف سیاسی آن در قبال جنگ دوم جهانی و طرح اخراج مستخدمین و کارمندان آلمانی و ایتالیایی از افغانستان به بحث و مذاکره صورت گرفت. در نتیجه شور و بحث نماینده گان، تصمیم ذیل را اتخاذ نمودند:

جرگه تصویب میدارد که به خاطر حفظ استقلال کشور مستخدمین و کارمندان آلمانی و ایتالیایی تحت شرایط مصور به کشور های شان برگردانند و تسویه.

ما نماینده گان مردم افغانستان که برای لویه جرگه کابل آمده ایم تصور میسپ میداریم که خط مشی سیاسی افغانستان مبنی بر تقویت سیاست بی طرفی و عینیت، کاملاً درست است. لذا ما نماینده گان لویه جرگه میخوانیم که سیاست بی طرفی را که مل کشور کاتالاً نگهداشته شده در آینده هم به طور قطعی و در دست باید حفظ شود. افغانستان میخواند در صلح صلح، با دول متخاصم و مخصوصاً با همسایه گان خود رزنده گی کند، مردم افغانستان حاضر نیستند، هیچ خواستی یا مطالبه ای را که مستقیم یا غیر مستقیم متضاد شرف و عظمت و استقلال ما باشد.

مورد بحث قرار دهد و به هیچ صورت به هیچ قدرتی موقع داده نخواهد شد تا از خاک افغانستان به مقاصد نظامی استفاده کند.

درین لویه جرگه نماینده گان مردم در واقعیت امر بر حسن همجواری و دوستی خنده ناپذیر افغانستان و اتحاد شوروی یک بار دیگر صریحاً گفتار داشتند.

لویه جرگه سال ۱۳۴۳

مناسبتاً غیر عادلانه تولیدی، ستم های ملی و اجتماعی عکس العمل های مفهومی تمام طبقات مردم افغانستان خصوصاً در شهرهای شرقی، تحولات روز افزون در جهان انکشاف حیات اجتماعی و ظهور جنبش و نهضت های ملی و دموکراتیک در مائوری افغانستان بر او ضاع در این کشور محاط به خشک و نمناکی تا تسیر نبود، استبداد فئودالی، ظلم و استبداد و دستگاه حاکم سیاسی کشور در چنین شرایطی

های آزادی خواه و تحول طلبی هر چه بیشتر در کشور گسترش می یافت حلقه های روشنفکران هر جا سخن از نهضت میزدند و خواستار آزادی بیشتر بودند، قانون اساسی اینکه ضامن سعاد و رفاه اجتماعی در جامعه بوده باشد در آن زمان

به شکل درست وجود نداشت، زیرا اصول اساسی ۱۳۰۹ که سی و چهار سال قبل تحت شرایط به خصوص تهیه شده بود به هیچ صورت پاسخگوی خواست مردم نبود.

بدین لحاظ دولت به منظور کسب رضایت مردم اقدام به تجدید نظر بر قانون اساسی کشور نمود، بدین ترتیب از جانب مقامات حاکم، کمیسیون جهت تصویب و تنظیم قانون اساسی جدید توفیق گردید. کمیسیون مذکور بکار خویش آغاز

نمود و نتیجه کار خویش را که عبارت از مسوده قانون اساسی بود به لویه جرگه تقدیم کرد. بدین ترتیب لویه جرگه به اشتراک چهارصد و پنجاه و دو نماینده در عمارت قصر گلخا نه دایر گردید. جرگه در مدت دوازده روز جلسات پیم، بر تمام مواد مسد رج قانون اساسی افغانستان بحث و غور نموده و در نتیجه قانون اساسی افغانستان را که شامل یازده فصل و یکصد و بیست و هشت ماده بوده تصویب

رساند. درین لویه جرگه، نماینده گان مردم از مبارزات عادلانه برادران پشتون و بلوچ، حمایت و پشتیبانی کامل به عمل آورد. درین مورد در قسمتی از اعلامیه لویه جرگه چنین آمده است: ما نماینده گان مردم یکبار دیگر پشتیبانی تمام مردم افغانستان را از حقوق حقه برادران پشتون و بلوچ اعلام مینماییم و در انتظار میباشیم که سر

نوشت برادران پشتون و بلوچ مطابق آرزو های حقیقی مردم و زعمای آن اهل شده و برادران پشتون و بلوچ به حقوق خود نایل گردند همچنان که در لویه جرگه بر سیاست بی طرفی افغانستان، عدم الحاق در پیمان های نظامی، همزیستی مسالمت آمیز، احترام به منشور ملل متحد تأکید صورت گرفت.

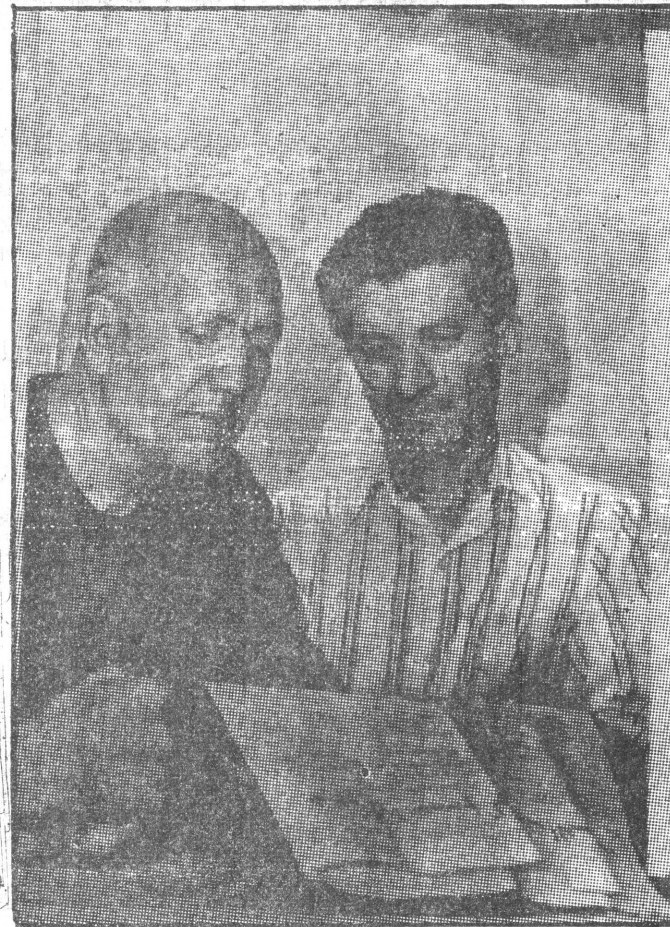
سخنانه جرگه ها و لویه جرگه ها در کشور ما سابقه تاریخی دارد. با پیروزی انقلاب ثور این سنت پسندیده روز تا روز غنا یافته است. در پرتو مشی مصالحه ملی این مشی انسان دوستانه و واقعیتان مسائل پس آمده توسط این جرگه حاصل و فصل میگردد.

لویه جرگه تاریخی که در واقعیت امر لویه جرگه صلح است، نماینده گان مردم یک بار دیگر برای اتخاذ تصامیم تاریخی، تصویب قانون اساسی

سی و انتخاب رئیس جمهور کشور در کابل، این مسد بزرگترین رویدادهای کشور گرد هم آمده اند.

در عکس ها: نمایی از یک جرگه قومی در ولایت جوزجان

و دو نفر از پیشوایان کشور در محال مطرح قانون اساسی

حقایق از کمپاین نظر خواهی طرح قانون اساسی

در لویه جرگه تاریخی که امروز تدویر می یابد قانون اساسی جدید کشور به تصویب خواهد رسید. دو جرگه پیشتر از سماء طرح این قانون بحث به سند بزرگ حقوقی مصالحه ملی در معرض نظر خواهی آزادانه و دموکراتیک مردم قرار داشت.

ج. د. خ. ۱، و دولت ج. د. ۱، برای آشنایی مردم با طرح و ابراز نظر های آنان کمپاین

در سابقه ی راسخا ما نداده و نه تنها به نشر آن در وسایل اطلاعات جمعی به تیرا پیسار بلند مبادرت کردند، بلکه طرح را در مردم آبی های وسیع مردم در سراسر کشور نیز مورد مباحثه قرار دادند.

دو هفت روز پیش از دو میلیون فرد بالغ افغان پیرامون این طرح مستقیماً به مباحثه پرداختند، طرح تا نیده گانی

را بطور کاملی نمود و در عین حال در حدود پانزده هزار نفر تکمیلی و پیشنهادی در مورد ارائه شد که همه آنها در شکل

نهایی طرح قانون اساسی که به لویه جرگه تقدیم میگردد، مد نظر گرفته شده است.

از جمله روزنامه حقیقت انقلاب، تور توانست، طسی سه ماه نظر خواهی ۶۰ نظر

حقوقی را به ما و ما صاحب ها را به نشر برساندند و ای نامه های که از دید سیاسی و حقوقی عمده بودند، برای نشر

علا حق تقدیم داده شد. از جمله نظر یات مخالفین که به تفکر عمیقتر وا داشت.

از جهت اینکه مسائل اساسی ملی و اجتماعی باحدی که امروز مطرح است، در گذشته ها مطرح نبود.

از جهت اینکه کمپاین امکان دول مشخص تمایلات فکری و خواست های اساسی طبقات، اقشار و ملیت های

گو تا گو کشور را فراهم آورد و مردم را درین زمینه به تفکر عمیقتر وا داشت.

نیایگان ما

های ملی و وطن پرستان از طریق جرگه های ملی آماده ساخت، با پیروزی انقلاب و عنعنات ملی در سال ۱۳۶۴ لویه جرگه جمهوری دموکراتیک افغانستان به منظور بحث و موضوع سیاست داخلی و خارجی

ج. د. خ. ۱، و دولت جمهوری دموکراتیک افغانستان به منظور بحث و موضوع سیاست داخلی و خارجی

در مرحله تطبیق و اجرا قرار دارد و نماینده گان مردم در پای سندی دستخط میکنند که نه موجب آن توده های حاکمیت کش مردم کشور ما را در مرحله نوین حیات سنیاسی میشود و آن عبارت از تصویب قانون اساسی و انتخاب رئیس جمهور می

باشد، بحث و غور بر د و مساله فوق نقش بسزایی از رزنده و مهم در حیات مردم ما دارد، زیرا تصویب قانون اساسی منتهی یک وثیقه ملی که جابجایی و وظایف دولتها در برابر مردم

نست و انموذجی سازد و واقعیت امر گامی است بسوی دموکراتیزه ساختن حیات اجتماعی و سیاسی مردم افغانستان.

محقق عبداللہ مهر یان عضو انستیتوت تاریخ اکادمی علوم افغانستان

ملی میا شد، به همین گونه پیروزی جنبش رها بی بخش ملی ۱۹۱۹ و شکست امپریالیسم در انگلیس در تیرد استقلال به حکم جرگه های ملی صورت گرفته است. با درک این واقعیت که جرگه های ملی مثل اراده مردم افغانستان بوده و هست، شاه امان الله در طول مدت زمان

داری خویش سه مرتبه اقدام به تدویر لویه جرگه نمود. از سقوط دولت امانی تا پیروزی انقلاب شکو همنند

نور چندین مرتبه لویه جرگه ها غرض بحث پیرامون مسایل ملی در کشور میا انعقاد یافته و نماینده گان مردم تدابیر لازم را در جهت حل معضلات اجتماعی و سیاسی اتخاذ نمود و بر

تطبیق آن تأکید نمودند. با پیروزی انقلاب ثور و در هم شکستن طلسم سیاست های ظالمانه، راه جهت حل مسایل ملی و اجتماعی برای

اشتراک عموم مردم افغانستان آماده گردید و دولت جمهوری دموکراتیک افغانستان با ارج گذاری اراده مردم بیش از پیش زمینه را برای بسیج و تشکیل نیرو

و آرای عمومی جستجو مینمایند این اجتماع بزرگ و ملی را که بر سر نوشت تمام مردم کشور، تأثیر داشته و در آن نماینده گان با صلاحیت کلیه اقوام قبایل و ملیت های ساکن

کشور شرکت مینمایند، بنام لویه جرگه یا مجلس کبیر مشورتی یاد مینمایند که بزرگترین مثل اراده مردم افغانستان است.

لویه جرگه که در کشور ما مثل مستقیم دموکراسی بوده و وجود هیچ موسسه دموکراتیک ملی، مشورتی یا دمیانه که

بزرگترین مثل اراده مردم افغانستان است.

قابل یاد آوری است که لویه جرگه ها در تاریخ کشور

موجود بسی تحولات عظیم سیاسی و اجتماعی بوده است. تا جاییکه اکثر آنها باعث تشکیل دولت های

نیرومند در کشور ما گردید و به گونه مثال در قرن هجده ما تشکیل دولت

نیرومند هوتکیان و سمدوزا - ثیان محصول تدابیر و فیصله های همین جرگه های

مداخله گر انگلیس راه خود را بسوی پیروزی می پیمود و این موفقیت ها زیر نام شکل جرگه های ملی، قسوی امپریالیستی را هر چه بیشتر

هراسان میساخت، تا جاییکه این تشکیلات اجتماعی سیاسی یعنی جرگه ها به شکست قوای استعماری انگلیس در افغانستان

و یا در ضحتر بگرمی مبارزین افغان در اثر فیصله های همین جرگه های ملی در سه

ببرد عادلانه و آزادی بخش ملی علیه امپریالیسم انگلیس دلیرانه مبارزه کردند و سر انجام به اثر پیروزی در نبرد مقدس علیه استعمار انگلیس استقلال سیاسی افغانستان

در سال ۱۹۱۹ به دست آمد. آنچه قابل یاد آوری است

اینست که مردم افغانستان در طول تاریخ بر افتخار خود همیشه سبی به عمل آورده اند تا در قضایای مهم و حیاتی یعنی زمانیکه مساله سر نوشت مردم مادر میان باشد

نماینده گان آنها غرض رسیدگی به آن در یک نقطه متمرکز میشو نه و راه حل

معضله را از طریق انکار

مداخله گر انگلیس راه خود را بسوی پیروزی می پیمود و این موفقیت ها زیر نام شکل جرگه های ملی، قسوی امپریالیستی را هر چه بیشتر

هراسان میساخت، تا جاییکه این تشکیلات اجتماعی سیاسی یعنی جرگه ها به شکست قوای استعماری انگلیس در افغانستان

و یا در ضحتر بگرمی مبارزین افغان در اثر فیصله های همین جرگه های ملی در سه

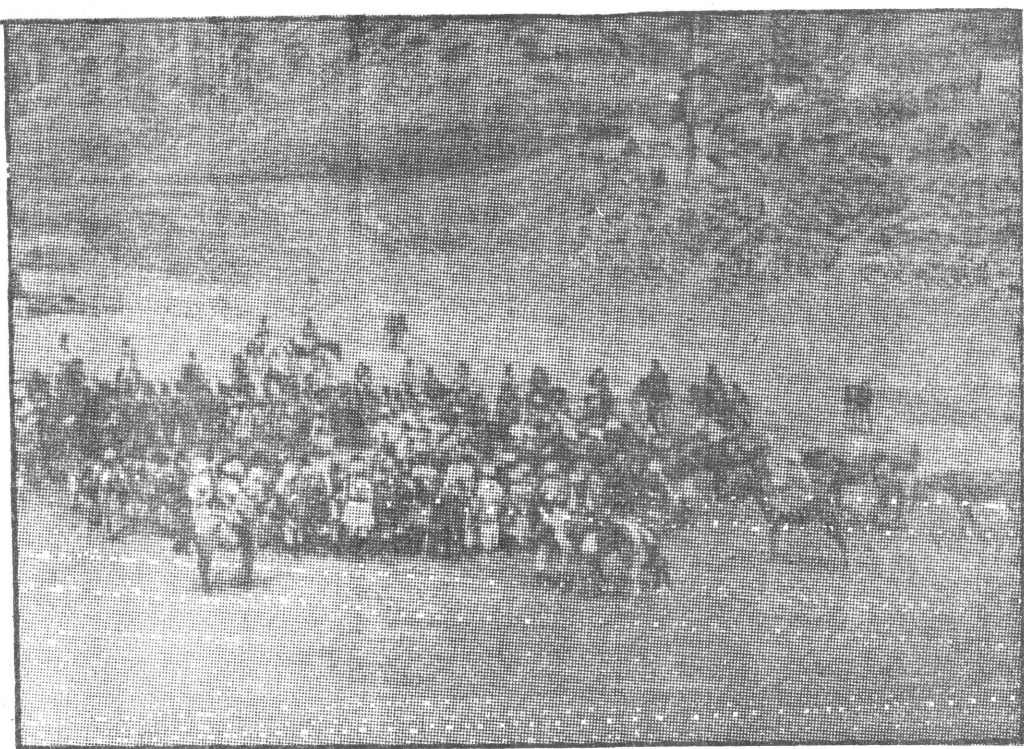
ببرد عادلانه و آزادی بخش ملی علیه امپریالیسم انگلیس دلیرانه مبارزه کردند و سر انجام به اثر پیروزی در نبرد مقدس علیه استعمار انگلیس استقلال سیاسی افغانستان

در سال ۱۹۱۹ به دست آمد. آنچه قابل یاد آوری است

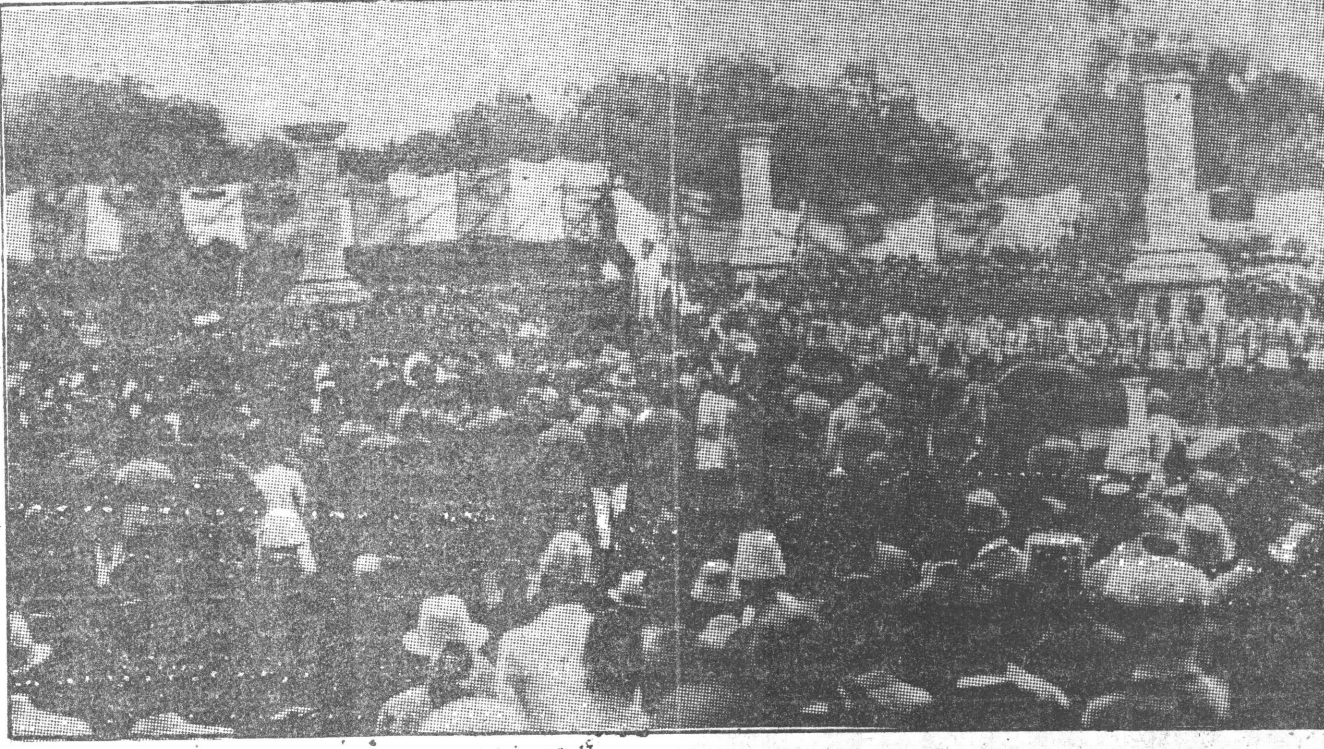
اینست که مردم افغانستان در طول تاریخ بر افتخار خود همیشه سبی به عمل آورده اند تا در قضایای مهم و حیاتی یعنی زمانیکه مساله سر نوشت مردم مادر میان باشد

نماینده گان آنها غرض رسیدگی به آن در یک نقطه متمرکز میشو نه و راه حل

معضله را از طریق انکار

مردم مادر شریکهای سر نوشت ساز تاریخی گرد هم آمده ، در جرگه ها و لویه جرگه های بیامون مسایل مهمی که فرا راه آنها قرار داشته است تصمیم اتخاذ و آنرا در عمل تحقق بخشیده اند ، نزد مردم ما تصمیم اتخاذ شده در جرگه ها و لویه جرگه ها حکم قانون را دارد .
عکسها : امیرامان الله غازی
حین ایراد بیانیه دواکین جشن بعد از استرداد استقلال کشور در بغلانو نمایی یکی از جرگه های قبل از قیام آزادی بغلانو مردم ما علیه استعمار انگلیس .

قهرمان معرکه استقلال

درباره غازی امان الله خان

افغانستان جریان داشت . مواد نظامی ما به اساسی در جلسه قرار میگردید . اشتراک کننده گان روی آن مباحثه میکردند . نخستین ماده قانون قرائت گردید : « افغانستان ، کشوریست آزاد و مستقل . » صدا های هیجان منبسط شد . هیچ تردیدی نبود . بر اساس اعتمادی که نماینده گان جرگه بر امان الله خان داشتند ، اکثر مواد قانون اساسی را تصویب نمودند : « شهادت غیر محمول است ، « مطبوعات و اخبارات داخله آزاد می باشد ، « همه افراد که در مملکت افغانستان میباشند بلا تفریق دینی و مذهبی تبعه افغانستان گفته میشوند ، « کالاه اتباع افغانستان در امور دینی و مذهبی ، آزادی کامل دارند ، « در افغانستان اصول اسارت (برده گری) پالک موقوف و « به بیگاری کلی تحریم است ، « تصویب قانون اساسی ، نخستین قدم بر پایه امان الله خان بود .

شاه امان الله صادقانه کار میکرد ، و با اینکه بهیچا اشتباهاتی از او سر میزد ، باز هم طرف اعتماد مردم قرار داشت . او هم در کار های بزرگ به آرای عامه مراجعه میکرد و برای حل مسایل دشوار ، لو به جرگه ها و لویه جرگه ها میگرد . امان الله خان در حین اشتراکات علیه او در جوانی و در مورد شورش به وجود آمده که توسط انگلیس ها سازمان داده شده بود تصمیم بگیرد .

اشتراک کننده گان لو به جرگه تصامیم اتخاذ نمودند که با نظام ما هم آهنگ نبود ، و لی امان الله خان که به رای مردم مراجعه میکرد ، قابل بود مصوب به لویه جرگه را خلاف اراده خود امضا کرد و بعد از این و حدت را بر سر معسور برادر و حقوق مساوی مردم به گردش انداخت . محصلین رابه کشور ، صدای پیشرفته اعزام کرد ، پاکشور های خارجی ارتباط قایم نمود و خود آرزوی رفتن به کشور های خارجی پیدا کرد .

بقیه در ص ۷

تدوین لین تلگراف و تیلیفون بین مرکز و ولایات کشور روی دست گرفته شد . سستی های برقی در پغمان و جلال آباد و قندهار زیر کار گرفته شد ، به کارخانه های چرم گری و پاروت سازی ، سمن و گوگرد برق داده شد ، کارخانه های ترمیم موتور و پرورده سازی ، صابون و عطریات ، تختا بی و پارچه پانی ، نجاری و ویج سازی ، پنبه و روغن کشی در قندهار ، مزارشریف و ویرات تأسیس گردید ، و اعمار ده ها فابریکه دیگر در نظر بود .

درین مرحله پنجاه ساله اما ناله خان (۱۹۱۹-۱۹۲۴) شخصاً در راس همه قوه های دولتی به شکل فعال قرار داشت ، صمیمانه کار میکرد ، لباس یخن بسته از پارچه های وطنی می پوشید ، به تخیل و عیاشی نمی پرداخت و روز ها تا نیمه شب بیدار میگرد .

حال دیگر زمانی رسیده بود که باید بر بیکر بقایای نظام برده گری و فئودالیسم ضربات مرگباری فرود آورده میشد ، او با الهام گیری از میردوسی نیکه و احمد شاه بابا که نژاد دوی مقام و مرتبت والا داشتند در ۱۹۲۲ لو به جرگه را فرا خواند . هشتاد و هشتاد تن نماینده از اقوام قبایل و ملیت های مختلف ساکن در کشور ، در هسروی دلیزیر جلال آباد گرد آمدند . اوضاع هیجانی بود . در آن طرف « خط دیورند » انگلیس ها را تشویش جدید فرا گرفته بود .

باز هم همان قهرمان استقلال و باز هم همان مشران نماینده گان مردم و وطن پرستان قهرمان یکجا شده بودند .

درین لو به جرگه ، امان الله خان برخاست و چون عادت دایمی خود به طور شفاهی ، با « زبان شیرین و شکر » ، پشت و در ی گفت : شما نماینده گان حقیقی ملت معظم که برای شورش و بحث و تصویب حیاتی ترین مسایل تحکیم استقلال و اعتدالی کشور ، گرد آمده اید ، یا به روی این مسایل به طور و بحث زنده و جدی غور و بحث نمایید و آن طوریکه مردم تان آرزوی حل و فصل مسایل را دارند ، آنرا تصویب نمایید .

در ختم بیان امان الله خان صدای تأیید و اشتراک کننده گان بلند شد . درین جلسات اساسی بحث روی مؤاد نخستین نظامنامه اساسی افغانستان یعنی نخستین قانون اساسی

زیادی ساخت ، در پایتخت بر علاوه لویه جیبیه ، لویه های امان و امانی توسط پروفسور فرانسیس و جرمنی (استادان داخلی) تأسیس گردید . مکاتب رشدیه غازی ، رشدیه استقلال ، تلگراف ، رسامی ، نجاری ، معماری ، السنه ، زراعت ، دارالمعلمین ، رشدیه مستورات ، رشدیه جلال آباد ، رشدیه قندهار ، رشدیه هرات ، مزارشریف ، رشدیه قلعین و مکتب پلیس ، موزیک ، کالین بافی ، تدبیر منزل زنانه ، مکتب طبیه ، فستورات و بیشتر از سه صد بیست و

وزارتان نگران مردم بسا اسلحه و آذوقه شخصی در زیر بیرق او جمع شدند . قطعات اردوی ملی « خط دیورند » را عبور کردند و یک و نیم میل تا موضع « بغره » پیش رفتند . انگلیس ها که شکست قوای خود را دیدند ، از نیرنگ ویژه خود استفاده کردند ، باشرط تصدیق استقلال افغانستان پیشنهاد متارکه نمودند . مذاکرات صورت گرفت و قرار دادرا ولیدی در هشت اگست به امضا رسید . علی احمد رئیس هیات افغانی در این قرار داد لغزیده و قرار داد به نفع انگلیس تمام

و هزاران نفر از مردم بسا اسلحه و آذوقه شخصی در زیر بیرق او جمع شدند . قطعات اردوی ملی « خط دیورند » را عبور کردند و یک و نیم میل تا موضع « بغره » پیش رفتند . انگلیس ها که شکست قوای خود را دیدند ، از نیرنگ ویژه خود استفاده کردند ، باشرط تصدیق استقلال افغانستان پیشنهاد متارکه نمودند . مذاکرات صورت گرفت و قرار دادرا ولیدی در هشت اگست به امضا رسید . علی احمد رئیس هیات افغانی در این قرار داد لغزیده و قرار داد به نفع انگلیس تمام

نجات و ظلمی محفوظ بماند . حکومت ما در افغانستان اصلاحاتی خواهد نمود که ملت و مملکت ما را نندرزین ملل متحد جهان جای مناسب مقام خود را حاصل نمایند .

این اعلام استقلال کشور بود و اعلام جنگ با فاتح عمده جنگ اول جهانی . این اعلام در شریک اقتصاد صورت گرفت که مردم آزاد منشس ما دیگر نمی توانستند زنده گری زقتبار و حقارت آمیز را تحت اسارت انگریز به پیش ببرند و از دایره های استعمار انگلیس به هیچ وجه نمی خواست . کلید هندوستان طلایی را از دست دهد . امان الله غازی مجلس مشوره نظامی را دایر کرد ، سیاه اردوی ملی را به سه جبهه : قندهار ، پکتیا ، خیبر تقسیم نمود . کدام مرکز عالی سوق و اداره اردوی ملی وجود نداشت . تمام قتل این و طیفه سنگین بدوش وی بود .

بهار بود ، بهار آزادی . با اعلان استقلال کشور جوانان ، پیر مردان و زنان در سیاه و قطعات اردوی ملی داو طلبانه گرد آمدند ، در همه جبهات علیه استعمار کهن سال انگلیس تاخند در محاذ خیبر ، در محاذ نور صالح محمد خان قوماندان جبهه شرق هینگه در دهنه خیبر رسید و از اوضاع خیجانی مردم در هر دو طرف « خط دیورند » مطلع گردید ، بدون درنگ به حمله و تفرش پرداخت تا اولین افسران افغانی باشد که داخل پشاور گردید .

در محاذ جنوب با رسیدن اطلاع اعلان جنگ با انگلیس در سر تا سر پکتیا غریسو عمو می برخاست و این مردم دلیر اعلام جنگ با انگلیس را در منزلت جشنی استقبال نمودند . بارسیدن سیاه ملی صدای های هزاران شلیک تفنگ و صدای طبل و نای مرد و زن بلند بود . درین محاذ مجاهدین ملی و سپاه افغانی ، قشون انگلیس را در هم شکست ، قله های نظامی دشمن رابه زودی فتح کردند و بیرق استقلال افغانستان را بر فراز آن افراشتند .

در محاذ قندهار سر دار عبدالقدوس خان با سپاه خود ، بهرود و رود در قندهار خود بنام جها د کفن پوشیده شد . در قرار داد همان سر حدای زمانه جیبیه الله خان یعنی « خط دیورند » علی احمد بسا وجود هدایات صریح و دستور العمل مفصلی که از طرف مجلس وزرا و شاه امان الله به بلا داده شده بود ، معاهده صلح را به ضرر افغانستان امضا کرد .

به هر حال در نتیجه حصول استقلال افغانستان ، امان الله خان در اذهان مردم ما به حیث قهرمان و معرکه استقلال کشور جای گرفت .

امان الله خان بعد از حصول استقلال سیاسی به اصلاحات داخلی و ترقی اجتماعی کشور که یکی از بزرگترین آرزو های او بود ، دست اندر کار شد . نخستین همه متوجه بخش موسرد علاقه اش یعنی معارف گردید ، با دستیار ی مردم که طالب بیشتر وقت بودند ، مکاتیب به شمال کشور آغاز شد .

مردم او را غازی خطاب میکردند و از صمیم قلب به تمجیل او امرش می بردا خندند . زیرا که او همه توانایی خود را وقف مقدس ترین آرمان ها - استقلال و ترقی کشور و مردم خود نموده بود . با تیرگی زنده گی مجلل شاهی با جنبش آزادی خواهان مردم کشوری که در درازنای تاریخ هر بار چه خاک آنرا با خون شان میبارد ، مقدمه وطن پرستان ساخته اند ، در آمیخت . بعد از مرگ پدر ، صدای آزادی خواهی را بلند کرد ، پای جها د را بسا انگلیس در میان کشید ، شور و هیجان ملی را بر افروخت ، و همه ملیت ها ، اقوام و قبایل کشور را بدور خود یافت .

از امان الله خان غازی سخن در میان است ، شخصی که در تمام زنده گی خود با عشق آتشین برای استقلال و اعتدالی کشور مبارزه کرد . او که در (۱۸۹۱م) در پغمان زیبا به دنیا آمد چو ن فضای آنجا آزاد به بار آمد . در کودکی ، در مکاتب کابل به آموزش پرداخت و از استادان شخصی علوم بهر وجه آزمان را با استعداد خاصی فرا گرفت . در جریان همین تعلیم و تربیه ، او شخصیت صاحب نظر و دارای افکار عالی بیار آمد . او از همان آوان نو جوانی صاحب طبیعت سرشار ، ابرام متین و قلب پر تپش بود .

در جوانی با قشور روشنفکر افغانستان که به حیث نماینده گان مردم علیه استبداد داخلی و نفوذ سیاهی خاری مبارزه میکردند ، ارتباط نزدیک پیدا کرد و در شرایط سیاسی و اقتصادی که زمینه یک تحول اجتماعی و دگرگونی بنیادی سیاسی را بر ضد استبداد داخلی و نفوذ خارجی آماده داشت ، از آنان بارو حیه آزادی خواهی تربیت آموخت .

او با موقف و فراستی که داشت ، به زودی در قشر روشنفکران آزادی خواه قرار گرفت و بعد از مرگ پدر در شش و بیست و هشت فیر و ری ۱۹۱۹ استقلال سیاسی کشور را با چنین عشق عمیق به مردم و کشور خود و با چنین اهداف والا ی بشری اعلام داشت : « ای ملت معظم افغانستان ! من عهد بستم که با یستی دولت افغانستان مانند سایر قدرت های مستقل جهان ، در داخل و خارج کشور زلد و مستقل باشد و از هرگونه

مردم او را غازی خطاب میکردند و از صمیم قلب به تمجیل او امرش می بردا خندند . زیرا که او همه توانایی خود را وقف مقدس ترین آرمان ها - استقلال و ترقی کشور و مردم خود نموده بود . با تیرگی زنده گی مجلل شاهی با جنبش آزادی خواهان مردم کشوری که در درازنای تاریخ هر بار چه خاک آنرا با خون شان میبارد ، مقدمه وطن پرستان ساخته اند ، در آمیخت . بعد از مرگ پدر ، صدای آزادی خواهی را بلند کرد ، پای جها د را بسا انگلیس در میان کشید ، شور و هیجان ملی را بر افروخت ، و همه ملیت ها ، اقوام و قبایل کشور را بدور خود یافت .

از امان الله خان غازی سخن در میان است ، شخصی که در تمام زنده گی خود با عشق آتشین برای استقلال و اعتدالی کشور مبارزه کرد . او که در (۱۸۹۱م) در پغمان زیبا به دنیا آمد چو ن فضای آنجا آزاد به بار آمد . در کودکی ، در مکاتب کابل به آموزش پرداخت و از استادان شخصی علوم بهر وجه آزمان را با استعداد خاصی فرا گرفت . در جریان همین تعلیم و تربیه ، او شخصیت صاحب نظر و دارای افکار عالی بیار آمد . او از همان آوان نو جوانی صاحب طبیعت سرشار ، ابرام متین و قلب پر تپش بود .

در جوانی با قشور روشنفکر افغانستان که به حیث نماینده گان مردم علیه استبداد داخلی و نفوذ سیاهی خاری مبارزه میکردند ، ارتباط نزدیک پیدا کرد و در شرایط سیاسی و اقتصادی که زمینه یک تحول اجتماعی و دگرگونی بنیادی سیاسی را بر ضد استبداد داخلی و نفوذ خارجی آماده داشت ، از آنان بارو حیه آزادی خواهی تربیت آموخت .

او با موقف و فراستی که داشت ، به زودی در قشر روشنفکران آزادی خواه قرار گرفت و بعد از مرگ پدر در شش و بیست و هشت فیر و ری ۱۹۱۹ استقلال سیاسی کشور را با چنین عشق عمیق به مردم و کشور خود و با چنین اهداف والا ی بشری اعلام داشت : « ای ملت معظم افغانستان ! من عهد بستم که با یستی دولت افغانستان مانند سایر قدرت های مستقل جهان ، در داخل و خارج کشور زلد و مستقل باشد و از هرگونه

لویه جرگه : مدرسه تربیت سیاسی اجتماعی

پوهنوال محمد انور پوهنوال استاد پوهنوی حقوق و علوم سیاسی پوهنتون کابل :
افغانستان را کشور جرگه ها نامیده اند . مردم با شهادت افغان در لحظات خیلی ها حساس زنده گسی . جرگه ها را به منظور حل و فصل مسایل حاد و مهم داخلی و خارجی تدویر نموده و به آرای مردم مراجعه نموده اند . اگر به صفحات شکو هنده تاریخ کشور نظر اندازیم ، می خوانیم که دوحزار (ق.م) زمانیکه آریای ها در بلخ متوطن گردیدند در دو مجلس سبیا و سبیا تی به بحث می پرداختند سبیا و سبیا تی ، مجلس نجبا بود و به قول زور مورخ آلمانی مجلس سبیا تی عمو ماً در آریایان قدیم پادشاه را انتخاب می نمودند .

کوشانی ها در کاپیسی قدیم لو به جرگه می نشستند منظور اصلاحات اجتماعی ، سیاسی و مذهبی تدویر نمودند که در حدود دو هزار عضو داشت .

به تعقیب آن در قرن هفده اولین لو به جرگه افغانی در زمان میردوسی خان هو تکی تأسیس گردید که در نتیجه فیصله های این لویه جرگه و تطبیق عملی آن ، به اداره و سلطه صفویان در کندهار خاتمه داده شد .

در سال ۱۷۴۷ در شهر کندهار لو به جرگه دیگری تدویر یافت که در آن احمد خان ابدالی بنحیت پادشاه افغانی - نستان انتخاب گردید .

در جرگه مورخ ۱۸۱۵ م در زمان امارت امیر شیر علی خان که در تیره نرجان کابل گشایش یافت نماینده گان شامل جرگه باین نتیجه رسیدند : او لا در داخل مملکت امنیت بهتر شود ، ثانیاً وحدت میان مردم تحکیم یابد و ثالثاً حکومت مرکزی تقویت گردد .

در رابطه با مسایل بین المللی در ۱۹۱۵ و وقت امیر حبیب الله خان در لو به جرگه مساله اشتراک افغانستان در جنگ عمو می اول مورد بحث شد .

به افتخار تدویر لو به جرگه ج.ا.د. ، پرروز سنگ تهادب مکتب ۱۲ صنفی در منطقه یکه توت مر بوط ناحیه نهم توسط رفیق فرید احمد مزدک عضو علی البدل بیروی صبا سنی کمیته مرکزی ج.ا.د.ا. و منشی اول سازمان دموکراتیک جوانان

قرار گرفت . قضیه اساسی که درین لو به جرگه مطرح گردید موضوع موضعگیری افغانستان در رابطه با جنگ عمو می اول جهانی بود . نماینده گان جرگه بر بی طرفی افغانستان رأی دادند .

در لویه جرگه تاریخی ۱۳۰۱ - ۱۳۰۲ در جلال آباد و جرگه دوم آن در پغمان شاه امان الله پادشاه ترقی خوا افغانستان برای تحکیم استقلال کشور به آرای مردم مراجعه کرد و مردم پشتیبانی همه جانبه خویش را از اقدام بشر خوا خانه شاه امان الله اعلان داشتند .

به همین متوال میتوان از تدویر جرگه های سال ۱۳۱۰ زمان محمد نادر شاه ، ۱۳۴۲ محمد ظاهر شاه و لویه جرگه زمان محمد داود در ۱۳۵۵ یادآوری نمود .

بعد از نور ۱۳۵۷ لویه جرگه دیگری در ۱۳۶۴ در کابل گشایش یافت و در آن تصامیم لازم اتخاذ گردید . و اینک باز جهت تصویب قانون اساسی و انتخاب رئیس جمهور لویه جرگه تدویر می یابد .

سیر تاریخی جرگه ها ثابت نموده است به هر اندازه که انتخاب واقعی نماینده گان مردم در لویه جرگه تحقق یابد به همان اندازه تصامیم لویه جرگه شکل واقعی داشته و از پستی عا لسی بر خور دار میباشند . اهمیت موضوع درینجا ست که تصامیم لو به جرگه به صورت جدی و واقعی تطبیق گردد ، در اخیر علاوه می نمایم که مو سسه سیاسی لویه جرگه در افغانستان یک مکتب مهم برای تربیه سیاسی و اجتماعی مردم افغانستان بوده و می باشد . هر قدریکه از جانب مسؤولین امور مملکت باین جرگه مهم دموکراتیک توجه بیشتری صورت گیرد هماهنگی رعایت سابقه تاریخی خود را نموده اند .

از علما و متفکرین سیاسی مملکت توقع می رود تا در مورد نقش لو به جرگه نشرات بیشتر نمایند . صاحب ارشده

تهدا بگذاری

افغانستان گذاشته شد . این مکتب که گنجایشش ۴۴۰ شاگرد را در یک تالیم خواهد داشت الی اخیر سالی لاجاری طور اساسی و بخته به همکاری سازمان جوانان شهر کابل وساعت اهالی منطقه اعمار و مورد بهره برداری قرار میگیرد .

